

Ændringsforslag

Af uddannelses- og forskningsministeren, tiltrådt af <>:

Til § 1

1) Efter nr. 9 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 30, stk. 6, udgår »og 4«.

[Forældelse af tilbagebetalingskrav]

Bemærkninger

Med lov nr. 899 af 4. juli 2013 blev der i SU-lovens § 30 om den endelige tildeling af SU indsat et nyt stk. 6, der regulerer forældelsesfristen for krav, der rejses efter stk. 2 og 4, sådan at fristen regnes fra tidspunktet for den endelige tildeling. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at formålet hermed var at fastsætte et entydigt tidspunkt for, hvornår forældelsen af de såkaldte indkomstkонтроlkrav regnes fra.

Indkomstkонтроlkrav er de krav, der rejses efter SU-lovens § 30, stk. 2, i forbindelse med den endelige tildeling af SU efter støtteårets udgang, hvis den uddannelsessøgendes indkomst i støtteåret (egenindkomsten) overstiger det beløb, som den uddannelsessøgende må tjene i støtteåret (årsfribeløbet). Efter § 30, stk. 6, regnes forældelsesfristen fra det tidspunkt, hvor den endelige tildeling sker; det vil sige, når Styrelsen for Videregående Uddannelser efter støtteårets udgang sammenholder støttemodtagerens egenindkomst med årsfribeløbet. Dette sker tidligst umiddelbart efter, at SKAT i løbet af foråret danner årsopgørelserne for det afsluttede skatteår.

Efter SU-lovens § 30, stk. 4, kan der imidlertid også efter støtteårets udgang rejses krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SU, fordi den uddannelsessøgende ikke opfylder oplysningspligten. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den uddannelsessøgende ikke har oplyst om orlov fra uddannelsen, lønnede praktikperioder el.lign. De uddannelsessøgendes oplysningspligt er nærmere reguleret i § 52 i bekendtgørelse nr. 1269 af 17. december 2012 om statens uddannelsesstøtte. Krav, der rejses efter § 30, stk. 4, er således ikke indkomstkонтроlkrav, og forældelsen af disse krav skal derfor ikke omfattes af bestemmelsen i § 30, stk. 6. Det er derfor en fejl, at der i § 30, stk. 6, henvises til § 30, stk. 4. Det foreslås derfor i overensstemmelse med bemærkningerne til § 30, stk. 6, at henvisningen til stk. 4 udgår.

Forældelsen af krav efter § 30, stk. 4, vil herefter alene følge reglen i § 2, stk. 1, i forældelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1063 af 28. august 2013, hvorefter forældelsesfristen ved tilbagesøgningskrav løber fra det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kunne kræve fordringen opfyldt, hvilket som udgangspunkt vil sige det tidspunkt, hvor den fejlagtige udbetaling fandt sted.